

Ring van staal tegen vluchtelingen Calais

Vluchtelingen zijn het eerste hek voorbij op weg naar het Eurotunnelcomplex. FOTO AFP

Duizenden vluchtelingen wagen elke dag hun leven om vanuit Calais via de Kanaaltunnel in Engeland te komen. Gerrit Hes (58) van Reining Transport in Kolham wandelde gisteren in 'de Jungle', het vluchtelingenkamp in de duinen.

FRANK VAN HEBEL

De Jungle ontwaakt. Mannen wassen zich bij één van de waterkranen die naar het vluchtelingenkamp in de duinen van de Franse havenstad Calais zijn gebracht. De circa vierduizend bewoners wagen dagelijks hun leven om via de 50 kilometer lange Kanaaltunnel in Engeland te komen. Het kamp ligt aan een autoweg dat door een 4 meter hoog hekwerk met vlijmscherp prikkeldraad is afgeschermd.

Directeur Gerrit Hes van Reining Transport in Kolham (foto rechtsboven) parkeert zijn auto even buiten het kamp. Hij wil met eigen ogen zien wie zijn vrachtwagens belagen. Voor iedere verstekeling die de Britse grenscontrole ontdekt, moeten transportbedrijven een boete van 2900 euro betalen. De chauffeur krijgt ook een boete van zo'n 300 euro. Reining Transport heeft 100.000 euro aan boetes uitstaan bij de Britse justitie. „We hebben de helft betaald. Over de rest zijn we in gesprek.”

Elk uur vertrekken vijf treinschuttes met 32 vrachtwagens via Calais naar Engeland. Reining Transport stuurt wekelijks zestig vrachtwagens naar de overkant. „Afgelopen jaar waren er circa 50 incidenten, waarbij vluchtelingen in de vrachtwagens probeerden te komen. Ze gaan ontzettend ver. Vorige week zijn ze via een viaduct op een vrachtwagen gesprongen die langzaam de terminal inreed. Ze sneden het dak open en verborgen zich tussen de lading. In Manchester kwamen ze er tijdens het uitladen tevoorschijn. Ze renden meteen weg.”

Hij kijkt naar een donkere man die langzaam voorbij hinkt. Om zijn rechterbeen zit een vervuld wit verband. Hij mist een deel van zijn voet. Een andere vluchteling zit in een rolstoel. Hes: „Die vluchtpogingen zijn levensgevaarlijk.”

Vijf vluchtelingen uit Iran probeerden donderdagavond op één van de rijdende treinen te springen. Hossin (29) trekt stevige werkhandschoenen aan om zijn handen te beschermen als hij de sprong waagt.

Hij spreekt goed Engels. Daarom wil hij ook naar de overkant. „Ik spreek de taal al. Bovendien moet het een ontzettend slim land zijn. Ze zijn zo rijk, terwijl ze bijna geen olie en gas hebben om te verkopen. Nee, dat zijn intelligente mensen.”

Hij kwam na een lange tocht, reizend met vrachtwagens en lopend, in de Jungle aan. „Ik woon er nu drie maanden. Het is een hel. Er is weinig eten en drinken. We leven op 1 maaltijd per dag die we van vrijwilligers krijgen. Maar er zijn ook religieuze conflicten. Wij zijn christenen en er leven ook erg fanatieke moslims in het kamp. Er is een groep Afghanen die ons 'ongelovigen' noemt en ons steeds bedreigen.”

Ze zijn niet de enigen die zich bij een met graffiti bespoten viaduct hebben verzameld. Een stuk of honderd vluchtelingen leunen tegen de betonnen muur, wachtend op die ene trein. Bijna elke avond wandelen groepjes vluchtelingen gewapend met plastic zakjes van het kamp door de straten van Ca-

lais naar het viaduct waar ze een poging wagen. Met wisselend succes. David (39), een oud-officier uit het Iraanse leger, stroopt de mouw van zijn rechterhand op. Hij wijst op een diepe schram. „fence (hek, red.)”, legt hij uit. Dan gebaart hij naar een blauwe plek. „Police.”

De vluchtelingen proberen op alle mogelijke manieren op de treinen en in de vrachtwagens te komen. De Hongaarse chauffeur Tibor Turi (27) van Reining Transport (foto rechts in rood shirt) voelt zich nerveus. Hij vertrok donderdagochtend om vijf uur vanuit Kolham naar Calais. Twee jaar geleden kreeg hij met vluchtelingen te maken. Hij lag te slapen ongeveer 20 kilometer voor Kortrijk in België. Hij was niet eens op weg naar Engeland. Agenten maakten hem wakker, omdat ze hadden ontdekt dat er vijf vluchtelingen in zijn trailer waren gekropen.

„Vrachtwagenchauffeurs mogen ook niet in een straat van 200 kilometer rondom Calais stoppen, omdat er anders vluchtelingen aan boord kunnen kruipen. Ze zijn over-

al ik heb verhalen gehoord van collega's die door de vluchtelingen werden belaagd. Soms heb je geen andere keus dan te stoppen omdat ze gewoon op de weg gaan liggen of voorwerpen in brand steken.”

„De politie patrouilleert wel, maar kan niet veel beginnen. Ze jaagt de vluchtelingen weg, maar die komen meteen terug. Er zijn ook collega's die naar buiten gaan om de lading te beschermen en met de vluchtelingen vechten. Dat ben ik niet van plan. Schade aan de lading kun je herstellen of betalen, maar schade aan mij niet.”

In Calais ziet hij vluchtelingen langs de weg lopen. In een veld staat een tentje langs de snelweg in de wind te klapperen. Hij snapt ze wel. „Ze willen het gewoon beter hebben. Maar ze zijn ook een risico.” Vandaag niet. Zonder problemen rijdt hij zijn truck de trein op.

Transportbedrijven mogen er vrijwillig voor kiezen om de lading door medewerkers van het Franse Eurotunnel te laten controleren.

„Schade aan lading kun je herstellen, maar schade aan mij niet”

„Het is een service die we bieden om te voorkomen dat ze in Engeland een boete moeten betalen, omdat er verstekelingen in de wagens zitten”, legt woordvoerder John Keefe uit. Een service die de laatste tijd een vlucht heeft genomen.

„In januari waren er in Calais nog zeshonderd vluchtelingen. Nu vier of vijfduizend. Dit jaar zijn er in totaal vijftigduizend pogingen gedaan om in de tunnel te komen. Vorige week dinsdag was er een die de tunnel lopend is binnengedrongen. Hij heeft het gehaald, maar liep recht in de armen van de Engelse politie.”

Eurotunnel is bezig met de aanleg van een ring van staal om de trucks en de treinen te beschermen. Kilometerslange witte hekwerken met prikkeldraad, honderden camera's, bewegingssensoren en bewakers, agenten en militairen met honden en wapens moeten de vluchtelingen weren. Keefe: „Deze hekken worden ook door de NAVO gebruikt.”

De kosten zijn enorm. „Alleen dit jaar al 13 miljoen euro. Maar de Britse regering heeft nu eindelijk ook besloten een bijdrage te leveren. Toen er op één dag tweeduizend vluchtelingen een poging deden, beseften ze blijkbaar ook dat er een probleem was.”

De maatregelen lijken te werken. „Afgelopen week verliep soepel. Maar we hebben te maken met vijfduizend mensen die willen inbreken. Dan kan er van alles gebeuren.”

De afstand tussen het kamp en de tunnel is ongeveer 7 kilometer. Directeur Gerrit Hes ruikt de geur van afval en gekookt eten. „Het is mensonterend. Vandaag is het misschien nog uit te houden, omdat de zon schijnt. Maar hoe moet dat in de winter? Er lag onder het viaduct een jong meisje in haar eentje te slapen. Gewoon op de grond.”

Het kamp beschikt inmiddels over winkeltjes, een kerk en moskeeën. Vrijwilligers leveren medische zorg, voedsel en kleding. „Ik verdeel vandaag vijfhonderd bonnen voor kleding”, vertelt vrijwilliger Maya Konforin. „Dus dat wordt chaos bij de uitdeling.”

De directeur loopt naar zijn auto. Hij heeft genoeg gezien. „Het is verschrikkelijk. Maar ik moet ook een bedrijf runnen. Die boetes moeten van tafel. Alsof we criminelen zijn. Wij betalen voor een incompetent Franse en Engelse overheid. Op deze manier verdwijnt een van de grondbeginselen van de Europese Unie: vrij verkeer van goederen.”

In het kamp komt Ali (27) uit Afghanistan met aan. Hij draagt zijn pet achterstevoren. Hij kijkt even rond. Fraai is het niet. Het is maar tijdelijk. Straks is hij in Engeland.

Voor vandaag is er een mars gepland vanuit het kamp naar het centrum van Calais, om te protesteren tegen de omstandigheden in de Jungle.

